

Beshalach
"Toen Hij Zond"
Exodus 13:17-17:16
Richteren 4:4-5:31
1Samuel 1-3

Wat Is dit?

Er zijn naar schatting zo'n drie miljoen mensen uit Egypte gekomen en door de Rietzee getrokken. Wat een zicht moet dat geweest zijn, de wateren die zich terugtrokken en het volk dat er op droge grond kon doortrekken. Het is een evenement waarover vandaag nog steeds gesproken, gestudeerd en geargumenteed wordt. Sommigen van ons nemen het gebeurde gewoon voor waar aan, terwijl anderen naar gaten zoeken en proberen het te ontkrachten. Ik zelfs over iemand gehoord die zei dat het niet zo'n groot mirakel was, omdat in die periode van het jaar het water slechts een paar decimeter diep is. Ik veronderstel dat dit zou gekund hebben, maar het mirakel houdt dan toch nog in, dat al die Egyptenaren in die paar decimeter water verdronken! Het ziet er naar mijn mening naar uit dat de Almachtige het allemaal goed uitkiend had. Maar ik ben natuurlijk één van die "dwazen" die gewoon geloven dat het allemaal gebeurde zoals Hij zegt dat het gebeurde.

Nadat ze allemaal aangekomen waren op de oever van de rivier - en al de Egyptische soldaten verdronken waren, was dat zeker niet het moment dat de mirakels konden ophouden. Deze mensen zouden op hun reis naar huis allemaal voedsel en water nodig hebben. Wat bij de mensen echter nooit goed in hun hart drong, is dat Dezelfde die hen uit Egypte had gebracht, als ze het Hem zouden toelaten, Dezelfde zou zijn die de hele weg naar huis voor hen zou zorgen. Maar in hun slavenmentaliteit lieten ze Zijn liefde en voorziening nooit toe hun verleden te overwinnen. Hoeveel mirakels zouden er eigenlijk nodig zijn om hen te doen begrijpen hoe groot Zijn liefde voor hen feitelijk was?

Mirakels waren in de wildernis geen toevallig verschijnsel zoals sommigen misschien willen laten geloven. Mirakels waren zo gewoon als de zon die elke morgen opging. In feite tijdens hun reis ontwaakten de Hebreërs meer dan 12.000 keer met een mirakel dat manna genoemd werd. Zes dagen per week, zo zeker als de zon boven de horizon opkomt, konden ze hun dagelijks brood gaan rapen. Het is een feit dat daar bovenop er nog 2.000 extra mirakels waren, daar hen op de zesde dag manna voor twee dagen gegeven werd- en inplaats dat het overschot zou bederven, zoals het dat tijdens de week deed, bleef dat wat voor Shabbat geraapt was vers voor de volgende dag. Om nog een stap verder te gaan, volgens Exodus 16:32 was er nog een Omer manna dat publiekelijk tentoongesteld werd en dat gedurende hun veertig jaar durende reis niet bedierf. Wat vindt je daarvan als dagelijks zichtbare mirakels?

Eender hoeveel mirakels ze zagen de harten van de menigte wilden gewoon niet veranderen. Ze zouden zich nooit realiseren hoeveel liefde YHWH voor hen had en hoezeer Hij verlangde hen naar Zich toe te trekken. Mirakels zouden komen en mirakels zouden gaan, maar de harten van de mensen waren nog steeds ver van Hem. Waarom was dat zo? Wat weerhield hen ervan het volledige beeld te zien dat voor hun ogen afgeschilderd werd? Ik geloof dat een deel van het antwoord is, dat ze er nooit in slaagden een antwoord te vinden op de vraag die de eerste morgen gesteld werd.

De eerste morgen dat ze het manna zagen, moet een merkwaardig zicht geweest zijn. Wat er uitzag als dauw op de grond, bleek voor hun ogen in voedsel te veranderen. Natuurlijk moet iemand in de groep gewoon de vraag gesteld hebben: "Manna?" Zie je, het woord manna was nooit bedoeld om een zelfstandig naamwoord te zijn, het was een vraag. Toen de eerste persoon "Manna" zei, was dat niet met de intentie om de substantie die daar voor hen lag een naam te geven, maar om een antwoord te krijgen op een vraag, gezien het woord manna betekend "Wat is dit?" Eén van de dingen die de Hebreërs ervan zou weerhouden om ooit in de bedoelde relatie te komen met de Ene, die hen bevrijd had, was dat in die veertig jaar nooit iemand de vraag beantwoordde wat die substantie was, die daar voor hen lag.

Dus, wat is dit element dat manna genoemd wordt? Was het engelen eten? Was het zaad of een soort meel substantie? Over deze gedachtelijn is doorheen de jaren gestudeerd en gedebatteerd, maar dat zal ons niet tot de juiste conclusies brengen.

Wat is het correcte antwoord op de vraag "Manna?" Manna is een mirakel. Manna is het dagelijkse bewijs van Zijn voorziening in ons leven. Manna is een dagelijks vertonen van Zijn liefde voor ons.

Manna is Zijn afkondiging dat als Hij gisteren voor ons zorgde, Hij ook vandaag voor ons zal zorgen! Dat is wat manna werkelijk is. Dat is het antwoord op de eeuwenoude vraag , "Manna"?

Manna heeft nog een ander aspect. Voor de Hebreëen was het een geheugensteun van waar hun voorziening vandaan kwam en van Wiens hoede hun dagelijks welzijn afhing. Ze moesten niet vertrouwen op het goud en de juwelen welke ze van de Egyptenaren hadden meegenomen. Ze moesten hun vertrouwen niet op de First Bank van de wildernis stellen, maar ze moesten hun volledige vertrouwen op Hem stellen.

Dikwijls wordt mij de vraag gesteld, " Zullen wij opnieuw manna zien?" Mijn antwoord op die vraag is, dat het al zo is. Denk je echt dat je voorziening vandaag van je baan komt, of van je sociale zekerheid of je pensioenfonds? Als dat zo is, wat ga je dan doen als die bronnen opgedroogd zijn? Ja, Hij mag dan vandaag een aantal van die bronnen voor ons manna gebruiken, maar laat niet na je te realiseren Wie achter die bron zit. Zodoende, dat als die bron om één of andere reden opdroogt, je begrijpt dat het nooit de bron zelf was, maar slechts een kanaal dat de ware bron gebruikte om voorziening bij jou te brengen.

De reden waarom de Hebreëers de vraag " Manna" in de wildernis niet konden beantwoorden is omdat ze het in Egypte nooit juist beantwoord hadden. Ze waren beginnen geloven dat het Farao was die voor hen zorgde. Ze dachten dat hun werk in Egypte hun voorziening was. Ze slaagden er niet in zich te realiseerden dat Elohim steeds hun voorziening was geweest en het altijd zou zijn. Omdat ze in het verleden nooit zagen Wie hun voorziening was, waren ze nooit in staat om een antwoord te geven op de vraag van Wie hun voorziening voor hun toekomst zou komen.

Dus zeg mij, zullen wij ook dezelfde fout maken als onze voorvaderen in de wildernis deden? Het antwoord ligt in de vraag of we dezelfde fout maken die ze in Egypte maakten. Als Hij, net zoals bij hen, in ons eigen Egypte niet onze ware bron is, is het twijfelachtig dat we Hem als dusdanig zullen erkennen op gelijk welke tijd in de toekomst.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S. van Goethem